

Rikere og renere med mer skogindustri

Industripolitikk er miljøpolitikk. Smart industribygging kan gjøre Norge rikere og renere, og skogindustrien har særlige muligheter.

TEKST OG FOTO: LINE VENN

Det hevdes i **Agrianalyses** nyeste rapport om «ny industri for velferdsstaten». Den skal gi et grunnlag for å diskutere betydningen av industri generelt og skogindustri spesielt, i forbindelse med at Skogeierforbundet, Norskog og Statskog samarbeider om tiltak for å videreutvikle norsk skogbruk. Dette som en oppfølging av Skog22.

Rapporten ble sluppet før sommeren og lansert av forfatterne Christian Anton Smedshaug og Margareth Eide Hillestad.

Smedshaug og Hillestad hevder at skogindustri har særlige muligheter i dag: – Vi har tømmeroverskudd. Over tre millioner m³ tømmer eksporteres og vi har potensial for mer hogst. Infrastrukturen er kraftig forbedret siste årene. Kaibygging og tømmerterminaler for veg og bane samt vegbygging og -oppgraderinger har gjort tømmerflyten billigere. I tillegg er Norge blant verdens beste land å drive næringsvirksomhet i. (I World Bank Database 2016 liste ligger Norge på niende plass).

Med disse forutsetningene ligger det godt til rette for et moderne bioraffineri også her til lands, samt gode muligheter innenfor innovative trebygg som massivtre, mener de to. – Dette er et økende marked som bør forsynes gjennom egen industri og ikke være med å svekke handelsbalansen ytterligere, påpekte de.

Så er også massivtre blant de få områdene det faktisk satses på her til lands for tiden.

PÅ ARENDALSUKA:

Næringsminister Torbjørn Røe Isaksen (t.v.) gikk langt i love nye tiltak for å få opp farten på industrialiseringen i skognæringen på debatten om norsk skogindustri under Arendalsuka, slik Agrianalyses rapport foreslår.

Snart står Splitkons nye fabrikk på Modum klar. En investering på rundt 250 millioner kroner, som man slet med å få investorer til. For listen over norske vedtatte investeringer er ikke så lang. I tillegg til Splitkon bygger Hunton ny fabrikk på Gjøvik, og Termowood ny linje i Hurdal. Og Statkraft og Södra investerer 500 millioner i en pilot på Tofte, mens Borregaard Moelven og Norske Skog investerer mer eller mindre jevnt i egne prosjekter. Smedshaug mener dette er for tynt og sammenlikner med svensker og finner som legger både 10 og 20 milliarder kroner i nye anlegg. – Skal vi klare å få opp industrialiseringen i Norge som et vesentlig bidrag til verdiskapningen, må vi snakke mer om milliarder og mindre om millioner, sier han og etterlyser et mer gjennomgående engasjement hos politikerne.

Hillestad viste nemlig hvordan ny teknologi fører mer industri tilbake til USA og Europa og at EU med en industriproduksjon på 15 % av BNP, har mål om å heve denne til 20 % innen 2020. Mens Norge ligger på 8 %, uten noen mål om økning.

Olav Veums initiativ for å konkret følge opp Skog22 innebærer også forslag om tettere og mer fortløpende samarbeid mellom næringen og politikerne, etter mønster fra Finland som har lyktes med denne modellen. Og i paneldebatt med næringsminister Torbjørn Røe Isaksen på Arendalsuka nylig fikk han fullt gjennomslag for dette og en konkret invitasjon til samtaler med ministeren. Vi antar at Agrianalyses rapport kan være med å gi slagkraft i den videre utviklingen av dette samarbeidet.